

I lænestolens dybe stille ro

11

Her i lænestolens dybe stille ro

sidder jeg heldigvis med humoren i behold ... ha.

Det er ikke nødvendigt at rejse sig for at forandre noget.

Alt sker i mit hoved og sendes videre til min Mac og derfra ud i verden.

Her i lænestolens dybe stille ro har jeg alt, herfra kan jeg styre og vælge programmer, sport, musik, bestille mad, se tv, lytte til den radiokanal, der kun spiller den musik, jeg kan li', bestille venner – venner, der mener det samme som jeg, jeg vælger selv min modstand, vil jeg sige, og det passer mig egentlig ret fint – hvis den bliver for stærk, så puf, og man trykker på slet, væk, jeg tåler sådan set ikke, at mine tanker og meninger forstyrres af useriøse intellektuelle økologisocialistiske samfunds “vi er til fællesspisning i fælleshuset lort” ... nej, SLET, ups, væk, glemt.

Jeg er med i beslutningerne og kan forandre noget via min blog.

Jeg elsker god underholdning og kunst, altså ikke sådan “højseriøs” kunst. Ikke alt det der: jeg har noget på hjertet og min mor og far blev skilt, og netop derfor gir det sig udslag i noget unikt, “min” kunst ... Ha nej, SLET, ups, væk, glemt.

Min puls banker, jeg skrider – gå ikke bort, bliv for fanden, du må ikke gå, en voldsom smerte rammer mit bryst, du må ikke gå. Jeg løber i

kornmarkens skjul, tramper den smukke hvede ihjel, tramp, tramp, løb, tramp, ingen børn, ingen mennesker skal få mad herfra, tramper de modne korn til døde, som jeg vil trampe dig til døde, hvis du går.

Her i lænestolens dybe stille ro, jeg synes sgu, den begynder at klemme lidt i venstre side, nå men det går sikkert i sig selv.

Hov hvad fanden var det, puf, SLET, væk med det.

- 12 Der er begyndt at poppe disse små reklamer op: “Spis sundt”, “Bliv tynd” – nu skal jeg fandeme fortælle jer noget – I bevæger jer på tynd is, gør I, det eneste, der hjælper på fedme, er, hvis det rammer folks pengepung, jeg foreslår, OG det er et gratis råd: Lav en form for vægtafgift, sådan at man siger, at hvis man vejer over 100 kilo, trækker man ekstra skat – så skal I se, hvad som sker – bare lige et godt råd: Ingen beregning til mig, tak – buf, sådan nu ligger den geniale tanke på min blog.

Når jeg kigger mig i spejlet bliver mit hoved dobbelt så stort, jeg trykker det sammen, men det er som en ballon, det buler ud forskellige steder, det bliver skiftevis langt, tykt smalt, helt afhængig af hvor jeg trykker, du er længere væk end nogensinde, jeg er grim, jeg smadrer spejlet, men mit ansigt er der endnu, jeg smadrer mit billede af dig, men du er der endnu.

Hov nu kommer de “pop ups” igen, nej vent lidt, en ny ven – hej hvordan går det, længe siden, spiller du stadigvæk musik, jeg var vild med dig dengang, du var altid i godt humør og havde en sang til enhver bemærkning, kommer der snart en ny skive? – Jeg er ved at samle vores gamle klasse, håber du kan komme, ta’ guitaren med, så vi kan høre de gamle sange. SLET, puf, jeg skal ikke til nogen klassekomsammen, de her, “hvor ser du godt ud, du har ikke forandret dig Lotte”, og så er det Hanne, man snakker med.

Regner det, ser jeg det ikke, skinner solen, ser jeg det ikke, alt er dunkelt, men du skinner, lad mig rejse med dig, lad mig bare strejfe din nøgne skulder en gang til og svæve i din hvide duft, gå ikke bort, flygt ikke fra mig, mørket har dæmpet barnets glans, mens drømmene er gået i hi, jeg er isbjørnen, der aldrig sover, isen er smeltet, jeg svømmer, men kan ikke finde land, skrøbelighedens dans vil jeg danse med dig, ta' mig med der, hvor du er, og den visnede blomst vil sluge regnens dråber og vokse sig styrket ind i livets kaos.

13

Her i lænestolens dybe stille ro, hvor der ingen hvile er – sidder jeg stadig, lyver lidt for mig selv, så øjeblikkets tomhed og vildskab dæmpes for en stund.

Jeg fløjter uden lyd, min vejrtrækning skal være musik, det er det, der er meningen, musik, jeg vil rejse mig op nu, vil ud. Jeg har vidst det hele tiden, at en dag skulle det være, vil bare være godt forberedt, kom så du – opsi med dig – et øjeblik, hvad er det? – Jeg sidder fast, hvad pokker, det er rigtig jeg sidder fast, begge sider låser, vent lige, jeg må da for pokker ...

Drømmer jeg er ude, går mod dit hus, jeg er træt, lænestolen sidder fast på mig hele tiden nu, jeg sætter mig foran din dør med min pegefinger på din ringeklokke, jeg hører ingen tegn på fodtrin fra entreen endnu, kun lyden af klokker der langsomt bliver en konstant stille mediterende lyd inderst i mit hoved, her bliver jeg siddende, min pegefinger sover, jeg er lykkelig, ved du kommer og åbner snart, min vejrtrækning er musik, musik.